JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII. ZATURDAG den 1sten JULIJ, 1820. N. 27.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Den 23sten Juny 1820.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie Mr. P. B. van Starckenborg, Gouverneur Generaal ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Ridder van de orde des Nederlandschen Leeuws, &c. &c. &c.

Zal de Raad en Contrarolleur Generaal ad-interim der Finantien, by inschryving aan de meestbiedende verkoopen ongeveer 8000 guldens Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim, op en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in s'Hage, alle op Twee maanden na zigt, zynde voor Militaire Traktementen en Soldyen over de maand Juny 1820.——De betaling van voornoemde Wissels zal moeten geschieden de eene helfte in zilver-of-klein geld, en de andere helfte in bewyzen van enkelde Johannissen.

De inlevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Zaturdag den 1sten July aanstaande.

Zullende het antwoord op dezelve gegeven worden op Maandag den 3den daaropvolgende.

De Raad Contr. Gen. ad interim der Fin. voornoemd, C. L. VAN UYTRECHT.

Proclamatie der Constitutie in Havanna.

Baltimore 18den Mei.—Met de brik George, kapt. P. Stevenson, van Havanna, hebben wy van een geachten correspondent den volgenden brief ontvangen, de byzonderheden gevende der gebeurtenis vergezeld met de aanneming der Constitutie in die plaats.

"*Havanna, 19den April.*—Ik schreef U den 16den dezer, een verhaal gevende van het gene hier heeft plaats gehad ingevolge van het nieuws der revolutie in Spanje, en dat de koning de Constitutie en de Cortes (par force) had aangenomen. Niettegenstaande de Gouverneur zich onder het volk Zaturdags, de dag waarop het nieuws aankwam, vertoonde, en vergenoegd scheen en het volk met hem, deed hy dien avond eene publicatie behelzende, dat hy geen gezag kende dan dat des konings, en dat hy moest gehoorzaamd zyn, sluitende met de woorden Vive le Roi alleen, het geen groot misnoegen verwekte by het volk en de soldaten. Schikkingen werden gemaakt om de gouverneur te dwingen, om de Constitutie te bezweeren, en te handelen ingevolge van dezelve.—Des Zaturdags avond, vergaderde een groot aantal volks meest jonge lieden op het plein, en riepen om de troepen. Dadelyk verscheenen twee regimenten soldaten, en er werd eene deputatie van de armee en het volk aan de gouverneur gezonden, met verzoek by dadelyk de Constitutie zoude bezweeren, het welk hy weigerde, en wenschte, tot morgen er over te mogen denken—zulks werd verworpen, het volk nam dadelyk bezit van het gouvernements huis, er was op het punt om geweld tegen hem te gebruiken, toen hy toestemde op het plein te komen, en de Constitutie te bezweeren, het geen zyn leven redde—want had hy zulks niet gedaan, hy zou geen uur hebben geleefd. Omtrent dezen tyd, verkregen de zaken een zeer ernstig gelaat, de twee regimenten, die op het plein waren, zonden om een derde regiment, van het welk de colonel voor een korten tyd weigerde te marcheeren de anderen waren gereed hem te dwingen, doch gelukkig voor de rust der plaats, kwam by, voor zy zich in beweging stelden, met zyn regiment op het plein; de harmonie werd hersteld, en het volk en de soldaten gingen omstreeks 9 uren heen.

Des volgenden morgen werd het plein weder vol, en toen de intendant kwam aan het gouvernements huis werd hy beleedigd, verklarende het volk, hy niet in zyn post zoude blyven, schoon zy na uitleggingen beduid werden, zy hem niet konden afzetten, voor het tegenwoordige volgens de Constitutie. De orde hersteld zynde, werd de gouverneur bezworen, in geregelden form door den bisschop en alle de civiele authoriteiten, als de majoor, de raadsheeren &c die buiten bewind waren gesteld in 1814, toen de koning de Constitutie vernietigde, werden weder aangesteld en die door den koning aangesteld gedemitteerd. De bisschop, de gouverneur &c. gingen naar de cathedraal kerk, waar een plegtig Te Deum werd gezongen. Zy keerden naar het gouvernements huis en bevestigde alles wat gedaan was, de gouverneur gaf eene order uit om de Constitutioneele authoriteiten te respecteeren, en tot vermakelykheden en illuminatien gedurende drie nachten. De colonel van het regiment, het welk een tyd lang geweigerd had uit te trekken, ging met alle de officieree naar de andere regimenten, en maakte eene geschikte apologie, waar by de harmonie onder de soldaten werd hersteld.

Den volgenden morgen (Dingsdag) werden de soldaten op het plein vergaderd, en bezworen de Constitutie—ll. nacht was er eene glansryke illuminatie—de straten werden opgepropt met lieden van alle jaren en kunne, en de volmaakste orde had plaats—Ik spreek uit ondervinding, want ik bezocht byna ieder gedeelte der stad. Toen de Constitutie in 1812 werd geproclameerd, was er een plein genaamd 'Place Constitutional,'—en een monument in het midden opgerigt met geschikte opschriften,—in 1814, toen de Constitutie door den koning werd vernietigd, werd de naam veranderd in plaats San Fernando, en de eerste opschriften van het monument afgenomen, waar voor anderen in de plaats werden gesteld: gisteren werd het plein herdoopt, met groote pracht, en de eerste opschriften hersteld. Wy hooren niet dan viva la Constitution; de koning wordt nimmer genoemd, en ik ben zeker, dat iemand levens gevaar zou lopen, die wilde pogen, van hem met goedkeuring te spreken, schoon hy nog koning is.

Gisteren werden ongeveer 300 matrozen, die geprest waren om zonder betaling in het arsenaal te werken, bevolen ontslagen te worden, en een of twee perzonen, laatst gearresteerd om hunne staatkundige gevoelens, werden op vrye voeten gesteld. Men gelooft, dat de gouverneur, de Constitutie gunstig was, doch wenschte te wachten tot dat officieele berigten uit Spanje kwamen, bevorens er eenige verandering gemaakt wierden.

Proclamatie der Constitutie.

PORTO RICO, 16DEN MEI.

Op bevel van zyne excellentie den kapitein generaal, burgerlyk opperhoofd van dit eiland is de Constitutioneele stads raad van den jare 1814 heden morgen hersteld; de leden waarvan met andere authoriteiten en corporatien van het eiland vergaderd met zyne excellentie den kapitein generaal gingen naar de cathedraal kerk, waar een plegtig Te Deum werd gezongen, en eene dankzegging gedaan aan den Almagtigen voor de afkondiging der staats Constitutie der Spaansche monarchie in dit eiland. Deze godsdienstige plegtigheden besloten zynde, met alle de daarby voegende pracht en luister, vergezeld door den vrywilligen toevloed van het grootste gedeelte der inwoners, keerden zy naar de raads kamer, en van daar naar het gouvernements huis, waar alle de publieke authoriteiten en voorname militaire officieren onder de toejuichingen van het volk, in juisten vorm den eed by dezelfde Constitutie voorgeschreven afleidden. De artillerie van het fort, en de oorlog schepen op de reede, vuurden de gewone saluten, gedurende de kerk plegtigheden, by welke ceremonie de doorluchtige bisschop Don Mariano Rodrigues de Olmedo den dienst deed, bygestaan door het grootste gedeelte der geestelykheid onzer hoofdstad. Des nademiddags legde het regiment van Grenada, de infantery en militie, het nationale corps artillerie, en het volk der brik Fernando den eed af, terwyl de troepen en het volk de toejuichingen herhaalden ter eere der Constitutie, der natie en des konings.

De luitenant col. van het expeditionaire regiment infanterie van Grenada, sprak de troepen op de volgende wyze aan.

Soldaten.—Tot gisteren beschouwdet gy U nog als slaven van tyrannisch despotisme, zonder zelfs de hoop te hebben, van eens tot den boezem uwer familien te keeren, van heden kunt gy U zelven waardig reekenen leden, van de grootste aller natien te zyn; opgebeurd door de vleyende hoop, dat het nu weldra zal aankomen, waarby op uw lyden zal gelet worden, als zulks betaamt; uw eigene kennis en onderrigt zal U overtuigen wegens de bewyzen dezer waarheden. Hoe velen onder U hebben hunne familien, hunne eigendommen, en alles waaraan het menschelyk hart gehecht is, verlaten, alleen voor den tyd dat de koning in Frankryk gevangen was. En hoe zyt gy beloond? verbannen—'t welk zoo veel is, als een eeuwig bannissement, door U naar deze verwyderde oorden te zenden, onder het valsche voorwendsel, dat er een tyd bepaald was, waarby het corps zou ontslagen worden, het geen nimmer heeft plaats gehad of nimmer plaats zou hebben.

Zyn er eenige uwer menigte vyanden, die deze eeuwige waarheden durven ontkennen, veracht hen, en antwoord hen, met stoutheid dat gy verwacht van een vaderlyk Constitutioneel gouvernement, te ontvangen, het geen immer door een volstrekten koning zou gegeven zyn geworden; dat in een korten tyd gy afgelost zult worden door andere burgers, ziende in uw volle ontslag, de eer, die gy hebt ontvangen, als de juiste beloning van zoo veel arbeids en ontbeeringen, die gy hebt doorgestaan, dat gy ook geenzins de speelbal zult zyn der luimen van slechte bevelhebbers, doch derzelver tyd zult gy U ook meer dan ooit aan de bestaande wetten onderwerpen. Voor myn eigen aandeel, ik verzoek en beveel, dat de dag waarop gy in my eenig misbruik van gezag, kwade besturing der regtvaardigheid of van belang ontdekt, gy het my zult bekend maken, of het openbaar doen worden op de wyze die U is toegestaan, gebiedend maak ik U bekend, dat gy nauwkeuriger in de vervulling uwer onderscheidene verpligtingen moet zyn, dat ik U gestrenger zal gade slaan, en als voorheen; met de grootste fermiteit, zelfs de kleinste fouten waarop gy U moge betrappen, straffen zal.

"Laat ons met onuitwischbare karakters de volgende wenschen graveeren:

Leve de Constitutie.

Dat is, Leven de grond wetten, die ons besturen, die wy verschuldigd zyn te gehoorzamen, en met allen gevaar te handhaven, om dat zy ons van de willekeurige magt der menschen bevryden:

Leve de Natie.

Dat is, Leven zy allen, die de Spaansche natie uitmaken, in beide de halfronden, vol eer, roem en welvaart, als het algemeene goed, dat op eene natie nederdalende, verdeeld is onder alle klassen en perzonen:

Leve de Constitutionele koning.

Dat is, Moge de perzoon aan wien wy de uitvoerende magt hebben toevertrouwd gelukkig zyn, in het bewust zyn, dat hy het magtigste bolwerk wil zyn, om de nakoming der Constitutie te handhaven:

Leve Porto Rico.

Dat is, Dat wy aankondigen en wenschen het geluk en den spoedigen bloey van het land, want in wy leven, doordrongen als wy zyn, meer dan ooit, dat wy niet kwamen, om hen te tyranniseeren, maar om ons te vereenigen met, en onze armen te openen voor deszelfs waardige zoonen ten einde de integriteit der natie te handhaven, het land tegen inwendige vyanden te verdedigen, hen op goede wyze te straffen, en volgens de wetten, zoo by ongeluk wy er eenigen mogten ontdekken; doch ik durf verzekeren wy er geenen zullen vinden:

Leve zyne Excellentie den Kapitein Generaal Don Juan Vasco y Pascal.

Hier by, betuigen wy onze erkentenis wegens het groote werk dat hy verrigt heeft, door de Constitutie der Spaansche monarchie afgekondigd op order van de algemeene en buiten gewone Cortes in den jare 1812, te proclameeren en te beëedigen, welke daad hem de goede wenschen van ieder perzoon in het eiland heeft verschaft, dewelke meer en meer zullen bevestigd worden, daar duidelyk zyne geneigdheid en eerbied voor de nieuwe order van zaken, die hebben plaats gehad, aan den dag legt."

PEDRO VASSALLO.
Spansch burger & Luit. Col. van het 1ste Regt. Infanterie van Grenada.

Het gouvernement gaat de noodzakelyke maatregelen nemen, om de publieke administratie volgens den Constitutionelen vorm te regelen.

Fiskalaat den 30sten Juny 1820.

DE prys van het Brood voor de volgende week is bepaald op

De Fransche Broden 20, en

De Ronde Broden 21 oncen.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 1sten July 1820

DAAR de brik MARTHA & ELIZABETH, Kapt. G. Swart, zonder uitstel op Zaturdag den 29sten July aanstaande van hier naar Amsterdam zal vertrekken; zoo wordt een ieder die iets te vorderen hebben van gemelde brik gewaarschouwd hunne rekeningen intezenden voor den 24sten July, ten kantoore van den ondergeteekende, na welke datum geene rekeningen zullen aangenomen noch betaald worden door

THEOD. JUTTING.

Den 30sten Juny 1820.

DE ondergeteekende beeedigd Translateur en Huis onderwyzer, beveelt zich verder in de voortdurende gunst van het geeerden publiek in eenige talen en wetenschappen, als ook in de Latynsche taal, en het Boek houden.—Adres by den Uitgever dezes.

G. G. van PADDENBURGH

LOTERY.

DE ondergeteekende, Weduwe en Erfgename van wylen A. A. Beutner, voornemens zynde, met voorkennis en toestemming van Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal ad interim dezes en onderhoorige eilanden, om het wel doortimmerd, buitengemeen gemakkelyk en aangenaam en voordeelig gesitueerd Woonhuis, met deszelfs geryfelyke Byhuizen, groote Regenbak en Keuken, zeer geschikte Pakhuizen, enz:, gelegen aan de overzyde dezer haven en haar in eigendom toebehoorende, te doen verloten, neemt de vryheid aan het publiek kennis te geven, dat zy tot dat einde, als hare gemagtigden wettiglyk benoemd heeft de Weledele Heeren Th: Jutting en C. L. van Uytrecht, dewelke de vriendelykheid gehad hebben, de bestiering dezer Lotery op zich te nemen, en gevolgelyk regtens aansprakelyk zullen zyn voor de penningen, welke voor de te verkoopene loten of loterybriefjes zullen worden ontvangen, tot tyd en wyle, het gezegde Huis zal verloot zyn, wanneer al hunne verantwoordelykheid zal ophouden.

Na vooraf het publiek te hebben doen kennis dragen, dat naardien het Huis met een hypotheek groot Zeven Duizend Pezos van Achten ten faveure van den Heer G. Curiel belast is, hetzelve ook aldus belast en bezwaard en wel met voorafgaande toestemming van den hypotheekhouder zal verloot worden, onder uitdrukkelyke voorwaarde, dat, de interest van dit kapitaal geregeld volgens beding betaald wordende, het hypotheek niet dan na verloop van zes jaren zal mogen worden opgeëischt: zoo wordt hierby het plan dezer plaats te hebbene Lotery door de voornoemde Directeuren onderteekend aan het gunstig publiek door de ondergeschrevene aangeboden, zich vleyende, dat de groote kans, welke by deze Lotery zich voordoet en de belangrykheid van den te behalenen prys in aanmerking genomen, het publiek zonder twyfel wel zal willen overgaan, om deszelfs geluk by deze gelegenheid, welke zoo voordeelig als zeldzaam en aanmoedigend is, te beproeven.

Curaçao den 10den Juny 1820

MABEL BEUTNER.

PLAN voor de Verloting van het bovengemelde Huis.

1.—Er zullen niet meer dan een honderd en twee en vyftig loten zyn, welke tegen Tien Johannessen per stuk zullen verkocht worden.

2.—De Directeuren belast met de bestiering van deze Lotery zullen de penningen voor de verkochte loten ontvangen en daarvoor aansprakelyk zyn, tot dat de verloting zal hebben plaats gehad.

3.—De verloting zal in het byzyn van alle de belanghebbenden, welke op het eiland zullen tegenwoordig zyn, en verkiezen zich daarby te laten vinden, moeten geschieden, zoo dra de loten zullen uitverkocht en het bedrag daarvoor zal ingevorderd zyn.

4.—De Directeuren zullen hunne uiterste vermogens aanwenden, om niet alleen hier te lande, maar zelfs op de naburige plaatsen inteekenaren te vinden, ten einde de verloting zoo veel mogelyk te bespoedigen en de verwachting der verlangende gelukbeproevers zoo kort mogelyk in twyfel te houden.

5.—De lyst ter inteekening zal van wege de Directeuren rondgezonden worden, terwyl er van het nummer dat door den inteekenaar zal gekozen zyn een gedrukt en door de direoteuren onderteekend bewys by de voldoening van het lot aan hem zal werden ter hand gesteld, welk bewys door den prysbehaler na de verloting aan de directeuren moet worden vertoond, ter staving der wettigheid zyner vordering en tevens om alle misverstand en verschil voortekomen.

6.—De kosten tot het doen des transports zullen moeten gedragen worden door den prysbehaler, die gehouden zal zyn, dezelve terstond of binnen den bepaalden tyd ter plaatse daar het behoort te betalen.

7.—Na de verloting van het huis, zal der gewezene eigenares, indien zy dan nog in hetzelve woonachtig mogt zyn, den tyd van eene maand moeten vergund worden om zonder overhaasting te kunnen verhuizen.

Directuren der Lotery voormeld,

THEODS. JUTTING.

C. L. VAN UYTRECHT.

INTEEKENINGS BAL.

DE Inteekenaars van het voorzeide Bal, worden hierby verwittigd dat hetzelve op aanstaande Zaturdag den 8sten dezer zal plaats hebben ten huize van den Heer Vansteenbergh, aan de Overzyde dezer haven. De Inteekenaars worden tevens verzocht, op aanstaande Woensdag avond om zeven uren in het Curaçaosche Hotel in de Willemstad byeen te komen, ten einde commissarissen kunnen benoemd worden. Zullende de billetjes als dan gereed zyn om uitgedeeld te worden.

Cureçao den 30ste Juny 1820.

BEKENDMAKING.

MR. Mens de Broyer advokaat (van den Roomsch Katholykschen Godsdienst) alhier op den 31ste Mey ll. gearriveerd, maakt mits dezen bekend dat hy zyne woning gevestigd heeft in de Heere Straat in het huis toebehorende aan Mejuffrouw wed. Esther van Haim Gabriel Dacosta Gomes; alwaar hy zich greetiglyk met de betrekking tot het edel vak van regtsgeleerdheid ten dienste van een ieder zich tot hem voegende zal presteeren.

ALMANAK.

JULY—31 Dagen.

Z.	M.	D.	W.	D.	V.	Z.
—	—	—	—	—	—	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

☾ Laatste Kwartier, 3den, ten 0 ur. 2 m. *n. m.*

● Nieuwe Maan, 11den, 10 ur. 54 m. *'savonds.*

☽ Eerste Kwartier, 19den, ten 0 ur. 16 m. *n. m.*

☺ Volle Maan, 27sten, ten 4 ur. 5 m. *v. m.*

☉ De Zon in den ♌ Leeuw den 22sten.

Byzondere en Feestdagen.

Den 7den, Parys ingenomen 1815.

8sten, Lodewyk de 18de in Parys 1815.

Groot Hertog van Baden, Carl. Lodwig Frederich 1786.

15den, N. Buonaparte gevangen en naar St. Helena gevoerd 1815.

24sten, Victor Emmanuel, koning van Sardinie 1759.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

26	bark Helena, Vanderdys,	Spaansche Kust
	golet Twee Vrienden, Tysen,	Aruba
	—— Klein Alexandria, Figaroa,	ditto
	—— Hoop, Tessolaar,	Spaansche Kust
	—— Anna, Bolwig,	Aquin
27	—— Roseboom, Bartolot,	St. Thomas
	bark Fair Play, Dewindt,	Rio de la Hacha
28	—— De Hoop, Maduro,	St. Thomas
	golet Harmony Hall, Penso,	Aux Cayes
30	—— Maria, Laroche,	St Thomas

UITGEKLAARD—JUNY.

26	Brik Martins, Taylor,	Spaansche Kust
	golet Bermudian, Jansen,	La Guayra
27	—— Twee Vrienden, Tysen,	Aruba
28	—— Minerva, Francisco,	St. Thomas
	—— Ida, Blan,	Porto Rico
29	—— Alexander, Solagnier,	Aruba
	bark Altagracia, Ferrara,	Cuba
30	brik John, Leon,	Havanna

Zyner Majesteits brik Merkuur, kapit. De Quartel, zeilde Woensdag morgen naar de Spaansche Kust.

Des Maandags vierde de Broederschap der Vrymetzelaren Logie No. 444, de feestdag van St. Jan den Dooper in hunne Logie kamers op Scharlo, de Heer W. Prince was Grootmeester in den stoel. De Broeders vergaderden ten half vier des namiddags, en de bezigheden van den dag vervuld hebbende, marcheerden zy in processie binnen den omtrek der Logie, voor gegaan door de bende Curaçao Militie; het geen gedaan zynde, zy vervolgens aan een elegant soupè, voor die gelegenheid gereed gemaakt deel namen, waar by de meeste goede luim en broederlyke liefde plaats had, en hem alzoo tot vry laat by een hield, de broeders wenschten elkanderen geluk, van deelnemers geweest te zyn van zulk een feestelyk en billyk onthaal.

Met een arrivement van St. Thomas zyn wy met Glasgow papieren tot den 6den Mei begunstigd geworden, dezelve behelzen de procedures van Thistlewood en zyne medepligtigen, uithoofde van hoog verraad. Vyf der verraders zyn schuldig bevonden, en hebben hunne ontzaggelyke misdaden door een schandelyken dood geboet, welke executie heeft plaats gehad den 1sten Mei, vlak voor Newgate. Zes anderen, die even zeer ter dood waren veroordeeld, zyn begenadigd, en zyn voor eeuwig naar Botany Baay voor hun leven verbannen.

Het nieuwe Britsche Parliament kwam den 7den April by een. Beide huizen stemden gelykelyk toe, om een adres te zenden in antwoord van zyner majesteits aanspraak. De grootmoedigheid zyner majesteits is boven allen lof. Zyn erfelyk inkomen laat hy geheel aan de beschikking des Parliaments, en hy verklaart onder de tegenwoordige beslommering der tyden, hy geenzins wenschen kan, dat er eenige toelage hoe dan ook gemaakt worde, by de bepaling door het Parliament in den jare 1816 genomen.

Ons is verhaald, dat een berigt van den dood zyner zwarte majesteit, Christophe, Aux Cayes bereikt heeft, voor het zeilen der schoener Harmony Hall.

Het schip Sara Maria, kapt. Bostyn, zeilde uit Texel den 5den Mei, deed St. Eustatius en St. Martin aan, aan welke eilanden dezelve negen dagen bleef, en kwam hier Donderdag avond aan.

Met de Sara Maria hebben wy Amsterdamsche Couranten tot den 26sten April ontvangen, dezelve behelzen geen belangryk nieuws als dat er kortelings een tractaat is gesloten tusschen Z. A. C. Majesteit, en den koning der Nederlanden, waar by de grensscheiding der beide ryken, met wederzydsch genoegen is bepaald. Welligt zullen wy echter in onze volgende eenige extracten uit dezelven geven.

De Amerikaansche schoener Logan, kapt Holms, kwam gisteren, in 30 dagen van New York, en brengt papieren tot den 26sten Mei.

De schoener Cordelia, kapt. Auger, is te New York gearriveerd in 22 dagen van deze haven, en zoude omstreeks den 4den Juny terug zeilen.

Een Spaansche courier met depeches voor generaal Vives, kwam te New York den 25sten Mei, in een Britsche paketboot aan.

In 1813, werd verzekerk door de Spaansche authoriteiten, dat de colonie Floridas aan het moederland s'jaarlyks eene schuld gaf, van niet min dan $800,000.

Het nieuwe gouvernement te Buenos Ayres is georganiseerd en daargesteld. De generaal Artigas heeft het geheele land beoosten de rivier, overvallen en sen onder gebragt, en de vrede was weder hersteld. Generaal "Sarratea" (waarschynelyk Carrera) was tan het hoofd van het gouvernement van Buenos Ayres.

De heer Zea, de vice president der Columbiaansche republiek die tot naar St. Thomas gegaan is, op deszelfs weg naar de V. S. en van daar naar Europa, is herroepen, ingevolge nieuwe gebeurtenissen. De heer Torres blyft gevolmagtigde.

Men zegt, dat de koningin van Engeland te Calais is gearriveerd.

De Spaansche Constitutie is te Majorca en te Minorca geproclameerd. De inquisitie vernield, en deszelfs vorige gevangenen vrygesteld constitutioneele juntas werden daargesteld en het overschot des generaals Lacy (een slachtoffer van het royalisme) zal naar Barcelona worden gevoerd, en eene openbare lykstatie hebben.

Passagiers in de Sara Maria.

De Weled. Heer J. R. Lauffer—Kapitein van Raders, en Echtgenote—De Weled. Heer W. Jutting, en zyne kleine moederlooze dochter—De Heer J. J. Elsevier junior, en de Heer Cruger.

De Echtgenote van kapitein van Radersward gedurende den overtogt ontydig van tweelingen verlost, welke beiden stierven.

LONDON.

DOOD VONNIS OVER DE ZAMENZWEERDERS GEVELD

Den 28sten April.—De gevangenen werden voorledenavond allen in boeyen gesloten, *Ings*, die nog ziek blyft uitgezonderd.

Kwartier over negen uren dezen morgen kwamen lord opperregter Abbott, de lord opper baron Richards, lord opper regter Dallas, de heer regter, Best, en de gewone sergeant in het hof, de heer Alderman. Birch was de eenigste tegenwoordige Alderman.

De heer Brown, de gouverneur van Newgate kreeg dadelyk bevel de gevangenen naar het hof te brengen.

In weinige minuten werden de gevangenen voor de balie gebragt, ieder door een diender vergezeld, zy waren, alleen met uitzondering van *Ings*, dubbeld geketend.

De heer Shelton, klerk van de arrains riep eerst *Arthur Thistlewood* op, en zeide hem in de gewoone termen aanspreekende, "Gy staat daar overtuigd van hoog verraad; wat hebt gy te zeggen, op dat by niet gevonnisd zoudt worden volgens de wetten te sterven.

Thistlewood trad voorwaards, en sprak het hof in eene lange redevoering aan, zich verklarende tegen de regtvaardigheid van het verdict tegen hem ingesteld; en toen hy geconcludeerd had, wendden zich de andere gevangenen, ernstig tegen het hof; ieder protesteerende tegen de partydige wyzen, waarop zyn proces was gevoerd.

De lord opper regter ging toen voort, de gevangene in eene lange en roerende redevoering aan te spreken, dewelke hy besloot met te zeggen, het hem alleen overbleef, het vreesselyk vonnis der wet over hen uittespreken; doch voor hy dit deed, vermaande hy hen, bad hy hen om den tyd, die zy nog te leved hadden, te besteden, om te pogen door gebeden, genade by dat Almagtig wezen te vinden, voor wien zy binnen kort stonden te verschyren. De genade des Hemels konde door alle de genen verkregen worden, die ongeveinsd, en met ootmoed, berouw over hunne misdaden betuigden, en die genade zochten door de verdiensten hunnes gezegenden verlossers.

Zyne lordschap, nog eens en plegtiger de gevangenen vermaand hebbende tot berouw, sprak het vonnis der wet, en de volgende bewoordingen uit.

"Dat gy, en ieder uwer, van hier zult gevoerd worden, naar de gevangenis, van waar gy zyt gevoerd, en van daar, dat gy op eene horde zult gesleept worden naar de plaats der executie, en daar met den koorde gestraft zult worden, dat er de dood na volgt, en dat daarna uwe hoofden van uwe ligchamen zullen gescheiden worden, en uwe lyken zullen worden gevierendeeld,

om er over te beschikken, zoo als zyne majesteit zal goedvinden. Moge God in zyne onbeperkte goedheid uwer zielen genadig zyn!"

De uitroerer riep luide "Amen!" waarby hy door verscheiden van het hof werd gevolgd, die diep ontroerd waren door zyner lordschaps roerend adress.

De gevangenen werden toen van de balie weg geleid.

De toevloed die zich verzameld had, om de executie van Thistlewood en zyne medegezellen te aanschouwen, was om voorbeelden. Het is eene voeldoening echter voor ons, te melden, dat de grootste orde en geschiktheid bewaard werd, en dat er geene blyk van overeenstemming met de misdadigers plaats had, behalve in zoo verre als het gezicht van den dood door de handen van den beul toegebragt verondersteld mag worden yzing, by den hardvochtigsten te verwekken. Het meerendeel der ellendelingen stierven in het betuigde ongeloof aan het Christendom. Of hun ongeloof bevorens hunne misdaad had geteeld, of dat hunne misdaad kortelinger de aanneming van hun ongeloof had verwekt, weten wy niet. Doch wy hebben redenen, genomen uit perzonelyke opmerking, te geloven, dat alleen twee hunner hun noodlot met ware bedaardheid te gemoed gingen. Tidd, een ongelovige, en Davidson een geloovige; de eerste waarschynelyk uit hoofde de sterkte zynes aards, de laatste door de vertroostingen van den godsdienst. Ings een gemeene schelm was, tot wanhoop verschrikt:——en de houding van Thistlewood, schoon zyne algemeene houding gerust mogte zyn, duidde den diepsten schrik aan, toen het einde van het toneel naderde. De dadelyke moordenaar van den armen Smithers mogt wel gewetens knagingen hebben, zelfs wanneer de voorgenomene moord van veertien andere perzonen hoger in rang, hem slechts weinig knelde. Het is eerder de zaak des godsgeleerden, dan des journalists, om uitteleggen, hoe een man gerustelyk deze wereld kan verlaten, die geene verzekering van een ander heeft, en nog minder reden te hopen dat zyne zonden hem in dezelve zullen vergeven worden. Doch welligt doet de stoutheid van karakter, die een mensch voert om zynen godsdienst te verlaten, voorwaards gaan, hem in het ongeloof het geen hy verkoos ondersteunende. Thistlewood werdt opgemerkt tegen Tidd op het schavot gezegd te hebben, "Wy zullen weldra het grootste geheim weten." Zoo deze uitdrukking het onderwerp van godsdienst had, schynt het, dat, op zyn best genomen, hy, die he tbezigde, slechts twyfelachtig in zyn ongeloof is. Een voorzichtig man, in zulk een geval, zou zeker de veiligste zyde gekozen hebben. Echter zy zyn verscheuen, en wat hun deel in de volgende wereld moge zyn, wenschen wy nimmer hun gelyken op aarde te zien.

Ten een uren Dingsdag 'smorgens werden de begenadigde verraders Cooper, Harrison, Bradburn, Shaw Strange, en Wilson van Newgate in drie post chaise naar Portsmouth gevoerd, ten einde naar Nieuw Zuid Wales voor hun leven te worden verzonden

Den 3den Mei.—Berigten zeggen, dat de krooning dit jaar geen plaats zal hebben, de kosten die by deze zwelgende ceremonie zouden moeten gedragen worden, belopen eene som van 6 tot 800,000£. Zulk eene bydrage tot de lasten van het land in deszelfs tegenwoordigen toestand van finantieele beslommering, kan naauwelyks gedacht worden; en men zegt dat zyne majesteit genadiglyk toegestemd heeft in de vertogen zyner efficieele raden, en de viering heeft uitgesteld, volgens zynen wensch, om de strikste economie in alle takken van algemeene uitgaven te bevorderen.

By de Lancaster assize werden Henry Patrickson en John Postlethwaite schuldig bevonden van valsch spelen, wanneer de regter Bailey vonniste als volgt:

"Ik ben blyde zeide hy, dat deze maatregelen 't nu kenbaar zullen maken, dat aanklagten voor deze misdaad, daargesteld mogen worden, niet alleen door de party die het geld verloor, maar door ieder perzoon, wie dan ook. Zoo dat de winner niet mag denken, dat de wet hem veroorloven zal, zyn slecht verkreegne winst in veiligheid te houden. Het vonnis van het hof is, dat gy John Postlethwaite, aan uwen souvereineen heer den koning moet betalen 100 guinies, zynde vyf maal het bedrag van 20 ugiuies door U gewonnen, en tevens 500 guinies, zynde vyf maal het bedrag van 100 even zoo door U gewonnen. En dat gy Henry Patrickson, moet betalen aan uwen souvereinen heer den koning de som van 100 guinies, zynde vyf maal het bedrag van 20 guinies door U gewonnen. En dat gy zult gestrengelyk opgesloten worden, tot dat uwe boeten betaald zullen zyn.

His Majesty's brig Mercury, captain De Quartel, sailed on Wednesday morning for the Spanish Main.

On Monday the Fraternity of Free Masons of Lodge Union No. 444, celebrated the Anniversary of St. John the Baptist in their Lodge rooms in Scharlo, W. Prince, Esq. W. M. in the chair. The Brethren assembled at half past three in the afternoon, and having gone through the business appertaining to the duties of the day, they marched in procession within the premises of the Lodge, preceded by the band of the Curaçao Militia; which being concluded, they proceeded to partake of an elegant supper prepared for the occasion, at which the utmost good humour and brotherly love prevailed, which consequently kept them together till a late hour, when they departed for their respective homes, the brethren congratulating each other at having been partakers of such a festive and rational entertainment.

By an arrival from St. Thomas, we have been favored with Glasgow papers to the 6th of May, they contain the trials of Thistlewood and his associates for high treason. Five of the traitors were found guilty, and had expiated for their enormous crimes by an ignominious death, which was carried into execution on the 1st of May, in front of Newgate.

Exactly half an hour after they had been turned off, the order was given to cut the bodies down. The executioner cut Thistlewood down first; and, with the aid of an assistant, lifted the body into a coffin, laying it on the back, and placing the head over the end of the coffin so as to bring the neck on the edge of the block. The rope was then drawn from the neck and the cap was removed from the face. The last convulsions of the traitor had thrown a purple hue over his countenance, which gave it a most ghastly and appaling appearance, but no violent destortion of feature had taken place:—An axe was placed on the scaffold, but this was not used. When the rope had been removed, and the coat and waistcoat forced down, so as to leave the neck exposed, a person wearing a black mask which extended to his mouth, over which a coloured handkerchief was tied, and his hat was slouched down so as to conceal part of the mask, attired in a blue jacket and trowsers, mounted the scaffold with a small knife in his hand, similar to what is used by surgeons in amputations, and, advancing to the coffin, proceeded to sever the head from the body. When the crowd perceived the knife applied to the throat of Thistlewood, they raised a shout, in which exclamations of horror and of reproach were mingled. The tumult seemed to disconcert the person in the mask for a moment, but, upon the whole, he performed the operation with dexterity, and having handed the head to the assistant executioner, who waited to receive it, he immediately retired, pursued by the bootings of the mob. The assistant executioner immediately exhibited the head from the side of the scaffold nearest Newgate street. A person of the name of Slark attended on the scaffold, and dictated to the executioner what he was to say, and he exclaimed, with a loud voice,—"This is the head of Arthur Thistlewood, a traitor!" A thrilling sensation was produced on the spectators, by the display of this ghastly object, and the hissings and hootings of a part of the mob were vehemently renewed.

The other traitors were decapitated in the same manner as Thistlewood, and the same proclamation was made on each of their heads being held up.

Six of the traitors, who were likewise sentenced to death, were respited, and had been banished to Botany Bay for life.

The new British Parliament met on the 7th of April. Both houses unanimously agreed to addresses, in answer to his majesty's speech, which we have inserted in the next page. The magnanimity of his majesty is beyond all praise. His heriditary revenue he leaves wholly to the disposal of Parliament; and he declares, under the present embarassment of the times, he can have no wish that any addition whatever should be made to the settlement adopted by Parliament in the year 1816.

Notice had been given of the following motions to be brought before the house of commons—on the 24th May the Roman Catholic question—on 6th June, Parliamentary reform, England—and on 24th June, Scotch reform.

We are told, that a report of the death of his sable majesty, Christophe, reached Aux Cayes previous to the sailing of the schooner Harmony Hall.

The ship Sara Maria, captain Bostyn, sailed from the Texel on the 5th of May, touched at St. Eustatius and St. Martins, at which islands she remained nine days, and arrived here on Thursday evening.

The American schooner Logan, captain Holms, arrived yesterday, 30 days from New York, and brings papers to the 26th of May.

The schooner Cordelia, Auger, had arrived at New York, 22 days from this port, and was to sail again on her return, about the 4th of June.

A Spanish messenger, with dispatches for general Vives, arrived at New York on the 25th of May, in a British packet.

In 1813, it was ascertained by the authorities of Spain that the colony of the Floridas brought the mother country in debt annually no less than $600,000.

The new government at Buenos Ayres has been organized and settled. General Artigas had overrun and subdued all the country east of the river, and peace was again established. General "Sarratea" (probably Carrera) was at the head of the government of Buenos Ayres.

Mr. Zea, the vice president of the Columbian republic, who had proceeded as far as St. Thomas, on his way to the United States, and thence to Europe, has been recalled in consequence of new events.—Mr. Torres continues with plenipotentiary powers.

It is reported that the queen of England had arrived at Calais.

The Spanish Constitution had been proclaimed at Majorca and Minorca—the Inquisition destroyed, and its late prisoners at large—constitutional juntas were established, and the remains of general Lacy (a victim to royalty) were to be transported to Barcelona, and have a public funeral.

Passengers in the Sara Maria.

J. R. Lauffer, Esq.—Captain van Raders, and Lady—W. Jutting, Esq and infant daughter—Mr. J. J. Elsevier, jun.—and Master Cruger.

The Lady of Capt. van Raders was prematurely delivered of twins on the passage, both of which died.

Proclamation of General Morillo.

SOLDIERS—As a sharer of your dangers, and an admirer of your valor and military virtues, I address you in the most august and precious moment of our country. I do not deceive you: Nay, never have I deceived you. Say, if I observed a different conduct in the campaigns of the Peninsula, at Carthagena, Calabozo, Sombrero, La Puerta, on the barren hills of Margarita, amid the horrid precipices of the mountains of Santafè, and on the burning sands of Arana: Say if I have deceived you, when I led you to victory, or saved you from jeopardy.

SOLDIERS—I have been foremost to swear, with inexpressible satisfaction, to the Political Constitution of the kingdom, a sacred code, which forms the dearest hopes of our country, places her among the first nations beneath the sun, and brings back the happy days of the immortal Recaredo. You are now about taking an oath to the same, which the king, the worthiest of all crowned heads, the beneficient, unprejudiced and generous Ferdinand the 7th has spontaneously offered on the 9th of March, prefering the real felicity of his dear subjects, to the apparent gloss of an ancient and illimitted sway. Your companions in arms, whom several of you have known, when you snatched the sceptre from the usurper of our country, have sworn thereto in presence of the whole of Europe, amazed and astonished at beholding their love and deference to their king united with that fire of an equitable liberty, through the dangerous transitions of new institutions.

SOLDIERS—Receive this sacred charter as the most precious gift that could be bestowed on you by our beloved king. Let it inspire you, as it ought, with new constancy in the field, new valor in battle, and new subordination in a military life; if you are capable of more constancy, valor, and subordination! * Let the same, in concert with the wise and great measures dictated by our king, duly exhibiting to you the duties of a free man, be the standard of your conduct in the midst of cities, in presence of peaceful citizens, and in the field of battle facing our enemies, those whom though we now with deep regret term our foes, will shortly, as my heart fortells it, be clasped in our arms as our friends, in order to sing together the hymn of the Venezuelian peace! Let it, in a word, be the most sacred stimulous for the effusion of our blood in its defence, in that of the Constitutional throne of both Spains, and of the preservation of the monarchy, by plainly pointing out to you the general wish of the nation.

Head-quarters, Caracas, June 8, 1820.

PABLO MORILLO.

---

* This passage in the original is extraordinarily obscure.

LONDON.

IMPERIAL PARLIAMENT.

HOUSE OF LORDS.

Thursday, April 27.—At two o'clock, his majesty, attended by the great officers of state, entered the house, which had been previously filled with rank, fashion, and beauty, to an unprecedented extent.

His majesty being seated on the throne,

The lord chancellor directed the usher of the black rod to summon the house of commons to appear at the bar of the house of lords, to hear his majesty's most gracious speech from the throne. In a short time, the usher of the black rod re appeared, accompanied by the speaker of the house of commons, and many of the members, when his majesty delivered the following speech:—

"MY LORDS AND GENTLEMEN,

"I have taken the earliest occasion of assembling you here, after having recurred to the sense of my people.

"In meeting you personally, for the first time since the death of my beloved father, I am anxious to assure you, that I shall always continue to imitate his great example, in unceasing attention to the public interests, and in paternal solicitude for the welfare and happiness of all classes of my subjects.

"I have received from foreign powers renewed assurances of their friendly disposition, and of their earnest desire to cultivate with me the relations of peace and amity.

"GENTLEMEN OF THE HOUSE OF COMMONS,

"The estimates for the present year will be laid before you.

"They have been framed upon the principles of strict economy; but it is to me matter of the deepest regret that the state of the country has not allowed me to dispense with those additions to our military force which I announced at the commencement of the last session of Parliament.

"The first object to which your attention will be directed is the provision to be made for the support of the civil government, and of the honour and dignity of the crown.

"I leave entirely at your disposal my interest in the hereditary revenues; and I cannot deny myself the gratification of declaring, that so far from desiring any arrangement which might lead to the imposition of new burthens upon my people, or even might diminish, on my account, the amount of the reductions incident to my accession to the throne, I can have no wish, under circumstances like the present, that any addition whatever should be made to the settlement adopted by Parliament in the year 1816.

"MY LORDS AND GENTLEMEN,

"Deeply as I regret that the machinations and designs of the disaffected should have led, in some parts of the country, to acts of open violence and insurrection, I cannot but express my satisfaction at the promptitude with which those attempts have been suppressed by the vigilance and activity of the magistrates, and by the zealous co-operation of all those of my subjects whose exertions have been called forth to support the authority of the laws.

"The wisdom and firmness manifested by the late Parliament, and the due execution of the laws, have greatly contributed to restore confidence throughout the kingdom, and to discountenance those principles of sedition and irreligion which had been disseminated with such malignant perseverance, and had poisoned the minds of the ignorant and unwary.

"I rely upon the continued support of Parliament in my determination to maintain, by all the means intrusted to my hands, the public safety and tranquillity.

"Deploring, as we all must, the distress which still unhappily prevails among many of the laboring classes of the community, and anxiously looking forward to its removal or mitigation, it is in the mean time our common duty, effectually to protect the loyal, the peaceable, and the industrious, against those practices of turbulence and intimidation, by which the period of relief can only be deferred, and by which the pressure of the distress has been incalculably aggravated.

"I trust, that an awakened sense of the dangers which they have incurred, and of the arts which have been employed to seduce them, will bring back by far the greater part of those who have been unhappily led astray, and will revive in them that spirit of loyalty, that due submission to the laws, and that attachment to the constitution, which subsist unabated in the hearts of the great body of the people, and which under the blessing of Divine Providence, have secured to the British nation the enjoyment of a larger share of practical freedom, as well as of prosperity and happiness, than have fallen to the lot of any nation in the world."

His majesty then retired; and the lord chancellor adjourned the house.

SENTENCE OF DEATH PASSED UPON THE CONSPIRATORS.

April 28.—The prisoners were, last night, all put in irons, with the exception of *Ings*, who still remains indisposed.

At a quarter after nine o'clock, this morning, Lord Chief Justice Abbott, the Lord Chief Baron Richards, Lord Chief Justice Dallas, Mr. Justice Richardson, Mr. Justice Best, and the Common Serjeant entered the court. Mr. Alderman Birch was the only Alderman present.

Mr. Brown, the governor of Newgate, immediately received directions to bring the prisoners into court.

In a few minutes the prisoners were conducted to the bar, each accompanied by an officer; they were all, with the exception of *Ings*, double ironed.

Mr. Shelton, clerk of the arraigns, first called upon *Arthur Thistlewood*, and, addressing him in the usual terms said, "You stand convicted of high treason; what have you to say why you should not be sentenced to die according to law?"

Thistlewood stood forward and addressed the court in a long speech, inveighing against the justice of the verdict found against him; and when he had concluded, the other prisoners severally, addressed the court each protesting against the partial mode in which his trial had been conducted.

The Lord chief justice then proceeded to address the prisoners in a long and affecting speech, which he concluded by saying it only remained for him to pass upon them the awful sentence of the law; but before he did so, he exhorted them, he implored them, to employ the time yet left to them in this life, in endeavouring, by prayer, to obtain mercy from that Almighty power, before whom they would shortly appear. The mercy of heaven might be obtained by all those who would unfeignedly, and with humility, express contrition for their offences, and seek that mercy through the merits of their blessed Redeemer.

His Lordship having once more solemnly exhorted the prisoners to repentance, pronounced the sentence of the law in the following words:

"That you, and each of you, be taken from hence to the gaol from whence you came, and from thence that you be drawn upon a hurdle to a place of execution, and be there hanged by the neck until you be dead, and that afterwards your heads shall be severed from your bodies, and your bodies be divided into four quarters, to be disposed of as his majesty shall think fit. And may God of his infinite goodness have mercy upon your souls!"

The crier said aloud, "Amen!" in which he was joined by many in the court, who were deeply affected by his Lordship's impressive address.

The prisoners were then withdrawn from the bar.

The crowds that attended to witness the execution of Thistlewood and his associates were unprecedented. It is a satisfaction to us however to state that the greatest order and decency were preserved, and that there was no appearance of sympathy with the criminals, except so far as the sight of death inflicted by the hands of the executioner may be supposed to excite terror in the most hardy. The greater part of the miserable men died in the avowed disbelief of Christianity. Whether their creed had heretofore engendered their crime, or their crime had more recently induced the adoption of their creed, we know not. But we have reasons, derived from personal observation, for believing that only two of them met their fate with real composure. Tidd, an infidel, and Davidson, a believer; the former probably, from the firmness of his nature, the latter from the consolations of religion. Ings was a vulgar ruffian, terrified into turbulence: and the countenance of Thistlewood, though his general demeanour might be tranquil, was expressive of the deepest horror as the close of the scene drew near. The actual murder of poor Smithers might hang upon his mind, even if the intended massacre of fourteen other individuals, much higher in station, oppressed him but little. It belongs to the divine, rather than to the journalist, to explain how a man can tranquilly quit this world who has no assurance of another, and still less reason to hope that his sins will be forgiven him in it. But perhaps the hardihood of character which induces a man to cast off his religion will go far towards sustaining him in the unbelief which he chooses. Thistlewood was observed to say to Tidd upon the scaffold. "We shall soon know the grand secret." If this expression had reference to the subject of religion, it would appear that, at the best, he who used it was but doubtful in his unbelief. A prudent man, in such a case would surely have chosen the safer side. However they are gone; and, whatever may be their portion in the next world, we never wish to see their like again upon earth.

At one o'clock on Tuesday morning, the respited traitors Cooper, Harrison, Bradburn, Shaw, Strange, and Wilson, were removed from Newgate in three post-chaises, under a proper escort, on their way to Portsmouth, in order to be sent to New South Wales for life.

May 3.—Report says that the Coronation will not take place this year. The estimate of the expense which would be incurred by this gorgeous ceremony, amounts to a sum of from 6 to 800,000l. Such an addition to the burdens of the country in its present state of financial embarrassment, was scarcely to be ventured upon; and it is said that his majesty has graciously acceeded to the representations of his official advisers, and postponed the celebration, in his desire of promoting the strictest economy in every branch of the public expenditure.

Gambling.—At the Lancaster assizes, H. Patrickson, and J. Postlethwaite, were found guilty of winning money by gambling; when judge Bailey passed sentence as follows:

"I am glad, said he, that these prosecutions will now make it notorious that indictments for this offence may be instituted, not only by the party who has lost the money, but by any other person whatever. So that the gamester must not imagine that the law will allow him to hold his ill-gotten gains in safety. The sentence of the court is, that you John Postlethwaite, do pay to our sovereign lord the king, the sum of 100 guineas, being five times the amount of 20 guineas won by you; and also 500 guineas being five times the amount of 100 guineas likewise won by you, making together 600 guineas. And that you, Henry Patrickson, do pay to our sovereign lord the king, the sum of 100 guineas, being five times the amount of 20 guineas won by you. And that you be severally imprisoned until your respective fines are paid."
